

TÉMA MĚSÍCE

OTEVŘENÍM NOVÉ ŠKOLY STAROSTI NEKONČÍ

Doprava u ZŠ

foto - na-

Od začátku nového školního roku slouží šesti stovkám dětí z Líbenic a okolí nová škola. Heroickým výkonem bylo, že se podařilo otevřít samotnou budovu, aby 2. září mohl začít školní rok a rodiče nemuseli řešit prodloužení prázdnin. Od první chvíle ale bylo jasné, že na dokončení komunikací v okolí školy bude nutné ještě nějaký čas počkat.

Hned první školní den se v okolí školy odehrávalo dopravní drama. Jeden z rodičů se do toho kriticky pořádně obul: „V tomhle masakru mají naše děti chodit do školy? Platíme daň za to, že je v celém regionu moc dětí, a musíme stavět megalomanské projekty.“ Už při zadání samotné architektonické soutěže kladla obec všem uchazečům za úkol, aby spolu s objektem školy řešili i návazné dopravní problémy. „O prázdninách jsme se k celému dopravnímu projektu ještě vrátili a doplnili jej o další dva nové přechody pro chodce. Jejich stavba začala koncem prázdnin. Nebylo ale v lidských silách dokončit všechny komunikace i v samotném areálu. Rozhodli jsme se dát přednost včasnému zahájení školního roku i za cenu dopravních komplikací a nezbytné improvizace,“ doplňuje Martin Kupka s tím, že podle smlouvy měl být pavilon otevřen jen z části a všechny komunikace se měly zprovozňovat postupně až do konce ledna příštího roku.

První školní den byl kolem školy opravdu kritický. Situaci navíc zkomplikovalo deštivé počasí, kdy dopravu autem ke škole zvolilo ještě více rodičů než obvykle. Se zahájením školního roku se ale složitá dopravní situace odehrává před většinou škol. Ve Vídni kvůli tomu před některými školami ulice přímo uzavřeli. A stejné problémy řeší školy v Praze a v obcích v jejím okolí. V té souvislosti se také v médiích objevilo hned několik článků o novodo-

bém fenoménu „mamataxi“. Upozornily dokonce na případy, kdy se ke škole s krátkým odstupem vydávají autem postupně oba rodiče, každý s jedním dítětem. „To je samozřejmě extrémní případ, ale z dopravy ke škole se oprava stává nejen problém dopravní, ale i ekologický, bezpečnostní a psychologický. Zavřít Měšickou ulici si samozřejmě nemůžeme dovolit. Byl by to nesmysl. Navíc to není ani naše silnice,“ vysvětluje místostarosta František Grunt. Intenzivní doprava před školou navíc podle jeho slov vytváří stresové situace a rodiče se tím víc bojí poslat děti pěšky. Tak raději sednou do auta a přidají další auto k těm, která jim jako chodcům byla ještě před chvílí trnem v oku.

DO ŠKOLY PĚŠKY NEBO NA KOLE

V dalších zářijových dnech se doprava díky ohleduplnosti řidičů a pravidelnému dohledu obecních strážníků začala výrazně uklidňovat. „Definitivně se nám ale uleví po zprovoznění všech parkovacích stání a komunikací kolem školy. To by mělo nastat

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

škola se stala v Líbeznících tématem číslo jedna. Se začátkem nového školního roku by to nebylo nic překvapivého. Živé odezvy ale přerostly dilem v bouři a týkaly se pohnuté dopravy. Ve všech předchozích článcích o škole jsem se snažil popsat, jak se projekt s dopravou vypořádal. Zároveň jsem také upozorňoval, že k prvnímu citelnému zklidnění může dojít až po zprovoznění všech komunikací v areálu. To by mělo nastat v polovině října. I pak ale bude doprava v okolí školy nepříjemně hustá. Žádné další dopravní opatření už situaci výrazně nezlepší. Všechny domácnosti v okolí školy se tak budou muset před osmou hodinou vyrovnat s větší dopravní zátěží.

Jenže snášet zejména jakoukoli zátěž se nikomu moc nechce. Proč to ta obec do tohoto stavu vlastně přivedla? Nedalo se to celé řešit úplně jinak? Nemají starosta a všichni zastupitelé nevysvětlenou vášeň pro zbytečně velké stavby? Odpovědně říkám, že nemáme. Dokonce nejsme ani masochisti, aby nám dělalo radost, když si způsobíme nové starosti. Před dvěma lety se ale ukázalo, že v naší škole bude chybět v roce 2019 téměř 200 žákovských míst. Tím se přesně naplnila demografická prognóza z roku 2017. Kdybychom neotevřeli novou školu, asi bychom museli losovat, které dítě ze spádových obcí lze přijmout a které ne. A dotklo by se to i líbeznických dětí. Rozhodnutí stavět školu v Líbeznících podpořili po náročných jednáních zastupitelé všech spádových obcí. Zároveň se zavázali ke společnému financování stavby. Důležitým krokem bylo ustavení Svazku obcí Pod Beckovem. Jeho úkolem je postavit novou školu v některé členské obci. V září 2024 totiž nebude líbeznická škola opět stačit. Aktualizovaná prognóza ze srpna 2019 to jasně dokazuje. A hrozba je zcela reálná. Máme tedy na řešení přesně čtyři roky. Jinak hrozí kritická situace a losování mezi dětmi. Okolní obce – zejména Bašť a Nová Ves – se totiž rozšiřují dramaticky. Bude dokonce nutné postavit ne jednu, ale spíše dvě nové školy. Na začátku října už budeme spolu se starosty diskutovat, kde by měly vyrůst a na kolik nás to všechny přijde. Pak hned začneme znovu shánět peníze.

Vracím tedy otázku: Museli jsme stavět novou školu a přidělat si starosti? Nejen při samotné stavbě, ale následně také s dopravou a personálním zajištěním. Museli. Věděli jsme přitom dobře, co si tím bereme za sousto. Nikde jinde objektivně tak rychle nová školní budova vzniknout nemohla. Důležité ale je, že jsme se dohodli na novém společném řešení problému. To už v Líbeznících stát nebude, ale umožní, aby líbeznické děti nezůstaly stát 1. září před zavřenými dveřmi školy. Možná někdo stejně namítne, že je to celé špatné, protože ta auta a stres a vysoký počet dětí a vůbec. Co naplat? Vždyť práce i svým dětem často vysvětlujeme, že v životě nejde dostat všechno naráz. Tady taky nešlo vyřešit vážný problém, kam se školáci, a současně zajistit, aby aut v Líbeznících a u školy ubylo. Stejně ale pořád vymýšlíme, jak to alespoň trochu zlepšit.

S přáním mnoha krásných podzimních dnů

Váš starosta

Číslo měsíce: 1 200 – tolik žáků je nová kapacita školy.

Dokončení na straně 2

Dokončení ze strany 1

do poloviny října. I v tomto případě by se jednalo o více než dvouměsíční urychlení oproti už tak napjatým smluvním podmínkám," doplňuje místostarosta Michal Doubrava.

Součástí celého dopravního řešení bude po dokončení i malá kruhová křižovatka směrem k nové zastávce, kde se řidiči budou moci otočit. Děti pak vystoupí buď na několika vyznačených podélných stáních K + R, nebo na desítkách nových kolmých parkovacích stání. Přinejmenším z hlediska bezpečnosti se tak podmínky výrazně zlepšily. „Teď ještě aby i těch aut trochu ubylo,“ vyslovuje s malou nadějí v hlase František Grunt.

Cesta do školy může být fajn

„Chápu, že se dětem do školy často nechce ani autem. Natož pěšky nebo na kole. Dělat mravokárná kázání o tom, jak je to zdravé a přínosné pro psychiku, by byla marná snaha. Chceme ale ukázat na to, že kolo i cesta pěšky mohou být mnohem zajímavější a zábavnější. Třeba díky společné cestě s kamarády. Pak má taková každodenní výprava další důležitý význam. Povídat si naživo je přece mnohem přínosnější než si vyměňovat hlášky na sociálních sítích,“ uvažuje starosta Martin Kupka. Obec proto chystá rozšířit mezi žáky jednoduchou výzvu, aby se přece jen trochu přemáhali a zkusili chodit s kamarády pěšky nebo jezdit na kole. „Oslovíme samozřejmě s něčím podobným i jejich rodiče,“ doplňuje František Grunt.

Aby dostávaly přednost právě přirozené formy cesty do školy, přidala obec k přechodům pro chodce ještě nové stojany pro kola. „Původně jich v projektu bylo asi deset. Požádali jsme ale architekta, aby stání výrazně rozšířil a nejlépe navrhl i zastřešení,“ zdůrazňuje František Grunt. Směrem k hlavnímu vchodu do starší budovy školy se v průběhu listopadu otevře nový přístřešek pro čtyřicet kol. Další stojany obec nechala namontovat před hlavní vstup do nové školy a také k zadnímu vchodu, kde svá kola budou parkovat zaměstnanci školy. Postupně by tak škola měla nabídnout co nejlepší podmínky pro cestu jinak než s rodiči autem.

-na-

ROZHOVOR

NOVÁ KAPITOLA ŠKOLY S NADHLEDEM

V novém objektu školy se od 2. září učí téměř 600 dětí ve 20 třídách. To je sama o sobě poměrně velká nálož starostí. Ředitelka školy Ivana Pekárková svěřila řízení výuky v novém pavilonu svému novému zástupci Martinu Skalickému. Od prvního dne otevření školy se musel vypořádat s velkým množstvím porodních bolestí. Začneme ale nejprve stručným představením.

V minulém roce jste začal v Líbeznicích učit v první třídě. Jak jste se v Líbeznicích ocitl?

Bydlím nedaleko Líbeznic. S mnoha kolegy z líbeznické školy jsem se znal ze školních i mimoškolních aktivit. O líbeznické škole a jejím vedení vždy hovořili velmi kladně. Kolem nově vznikající budovy jsem často jezdil, a když jsem viděl velkorysost a nadčasovost vznikající budovy, získával jsem čím dál větší přesvědčení, že bych byl velmi rád součástí tohoto projektu.

Před příchodem do naší školy jste působil ve speciální škole pro děti s vážnými poruchami učení. Jak se liší taková práce od vzdělávání v běžné škole?

V praktickém a speciálním školství jsou vzdělávání především žáci se středně těžkým a těžkým mentálním postižením. Na bývalém pracovišti jsem měl i denní kontakt se žáky s poruchou autistického spektra. Práce v těchto školských zařízeních je velmi náročná. Žáci se sice vzdělávají v menší počtu a v přizpůsobeném vzdělávacím programu, ale vyučovací proces klade velmi vysoké nároky nejen na pedagogickou přípravu a organizaci výuky, ale často i na psychiku. Ale stejně jako do běžné základní školy chodí i do praktických a speciálních škol děti. Jejich jedinou odlišností je to, že když přicházely na svět, tak neměly tolik štěstí a nenarodily se zdravé. Bohužel.

Co vás přivedlo k práci speciálního pedagoga?

Povolání speciálního pedagoga není snadné a stejně jako v ostatních oborech jsou zde na osobnost pedagoga kladeny vysoké požadavky. S některými schopnostmi se člověk narodí, jiné je třeba dlouze a tvrdě získávat. S přímou potřebou speciální péče jsem se od dětství denně setkával ve své nejbližší rodině. Bylo to v době, kdy speciální pedagogika

Martin Skalický

foto -na-

byla spíše opomíjeným oborem. Touha a potřeba toto změnit, to byly hlavní důvody, proč jsem se rozhodl pro studium učitelství a speciální pedagogiky. Dalším vzděláváním jsem získal kvalifikaci i v oborech psychopedie a logopedie.

Jak vás ovlivnila předchozí praxe v přístupu k vašim nynějším žákům?

Moje pedagogická praxe začala v porevoluční době v roce 1990. Několik let jsem učil na české škole v zahraničí, mnoho let jsem působil v soukromém školství. Na pár let jsem i školství opustil a v zahraniční společnosti se zabýval psychologickým a personálním poradenstvím. Veškerá pracovní působitost mě pro současnou práci obohatila velkým lidským a pedagogickým nadhledem, organizační systematickostí a nutnou potřebou trpělivosti, pečlivosti a empatie.

Od začátku školního roku se zabydlujete v novém objektu. Jaké jsou nejen první pocity, ale teď už i první zkušenosti?

To, že je škola zcela nová a vše voní novotou a vy jste v něm úplně první, je nádherný pocit. Dá se to srovnat s tím, když poprvé vejde do svého nově postaveného domu. Mně to tak připadá doposud. Jen velmi málo pedagogů má za svou praxi možnost začít vyučovat ve zcela nové budově a postupně se zabydlvat se svými žáky ve své třídě a vychutnávat v ní její novou neopakovatelnou atmosféru. Nikdo jiný už první nikdy nebude. I my jsme se občas potýkali s potřebou některých technických dodělek, ale na vlastní proces vzdělávání to nemělo žádný vliv. Důležité je, že žáci v množství nových vjemů nic nepoznali a jejich nadšení ze

věšeho nového a příjemně moderního je upřímné. A všichni pedagogové si zaslouží velké poděkování za svoje pracovní nasazení, trpělivost, ochotu a pomoc nejen v prvních dnech nového školního roku.

Co hodnotíte na budově jako vydařené a co je potřeba ještě zlepšit nebo upravit?

Budova je architektonicky a z hlediska praktičnosti výuky téměř dokonalá. Třídy jsou velké, světlé, vybavené moderním vestavěným nábytkem. Každý učitel má ve výuce k dispozici nejmodernější techniku s internetovým připojením, která výuku s moderními trendy maximálně podporuje. Pokud se vše vhodně zakomponuje do vyučovací hodiny, tak se žáci na výuku těší a zajímá je. Učitel má velký prostor pro variabilitu, neformálnost a bezprostřednost. A to je moc dobře. Budova disponuje také zcela novou jídelnou s dostatečnou kapacitou míst k sezení. Zásluhou moderních akustických prvků i přes skutečnost, že v ní najednou obědvá i více než 300 dětí, je v ní příjemná atmosféra. Po dokončení všech venkovních úprav vzniknou i nové odpočinkové zóny s herními prvky, které budou moci žáci využívat nejen v rámci odpolední družiny.

V minulém roce jste ve škole učil. Teď vás víc zaměstnávají organizační záležitosti. Nebude vám chybět denní kontakt s žáky?

Celá škola je koncipována tak, že při odchodu z mé kanceláře se okamžitě ocitnu na hlavní chodbě, tedy v tzv. centru dění a mezi žáky. A do tohoto „centra“ chodím opravdu velmi často a vždy s dobrou náladou. A jak s úsměvem dodávám, zcela dobrovolně. Velmi mě těší, že žáci ve

mně stále vidí spíše učitele, se kterým se v loňském školním roce vidali ve svých třídách při výuce. A vědí i to, že za mnou mohou kdykoli přijít a podělit se o své radosti, ale i věci, které je trápí. Zcela přirozeně a lidsky. A této možnosti využívají i rodiče. S mnoha žáky se i nadále budu potkávat v rámci svého pedagogického úvazku.

Co vlastně obnáší práce zástupce ředitelky školy?

Na toto téma existuje, zejména mezi pedagogy, mnoho různých vtípků. Ale vážně. Budova Neorondelu, počet žáků, pedagogických a nepedagogických pracovníků v ní je srovnatelný například se samostatnou školou v nedalekém Kostelci nad Labem. V Líbeznicih je to pouze jedna součást tří komplexů. Zástupce ředitele musí být vybaven osobnostními, sociálními, manažerskými, ale i odbornými schopnostmi. První tři z nich člověk praxí a získáváním zkušeností dokáže ovlivnit. K získání odbornosti slouží speciální studium pro zástupce a ředitele školských zařízení. I já jsem proto tedy toto studium absolvoval. Dá se říci, že paní ředitelce zodpovídám za celkový bezproblémový chod budovy Neorondelu po stránce výchovně-vzdělávací i provozní. Mimořádně důležitou součástí vztahu mezi námi bylo podobné naladění především po lidské stránce. A to se, myslím, velmi dobře podařilo nejen s paní ředitelkou, ale i s dalšími dvěma jejími zástupci.

Jedna věc jsou starosti o chod školy a druhá práce v pedagogickém sboru. Čím se podle vás vyznačuje kvalitní učitel?

Nejlépe to poznáme na výsledcích žáků. Zda jsou žáci motivovaní, prokazují dobré znalosti a dovednosti. A to nejenom ty, ze kterých jsou zkoušeni a píší testy, ale i ty sociální a postoje.

Co je důležité pro pedagogický sbor, aby úroveň celé školy rostla?

Pro každého člena pedagogického sboru je velmi důležité, aby sám byl v psychické a fyzické pohodě, aby měl podmínky pro osobní růst a věděl, že si ho nejen vedení, ale i ostatní kolegové a rodiče osobnostně i profesně váží. Že ho uznávají. Nemusí pro všechno, to snad ani nejde. Ale takový ten pocit, když vím, že se na někoho mohu obrátit v konkrétní věci a on mě neodmítne. Někdy stačí i jen poděkování, vstřícná mimika, vlídné neformální popovídání. Stále totiž platí, že spokojený učitel = spokojený žák = spokojený rodič. Budu se maximálně snažit, abychom toto pravidlo společně naplnili.

Stále větším fenoménem jsou v současné době vzdělávání rodiče. Nepřehání se to trochu? Nedělají dnes kantorům větší starosti rodiče než jejich děti?

Zase se musím pousmát. A po pravdě říkám, ano, někdy to přehánějí. Ve školství jsou tyto situace v posledních letech stále častější. Vztah rodiče–škola je ale součástí kultury školy, a proto se vždy snažím tyto situace řešit s maximálním porozuměním pro obě strany. Rodiče a učitelé jsou rovnocennými partnery. Rodiče musí cítit důvěru ve školu, kterou si vybrali ke vzdělávání svého dítěte, a nesmějí přenášet svoji případnou nejistotu na dítě. Sám jsem otcem syna, který také navštěvuje základní školu, a proto vím, jak je tento pocit a vědomí důležité.

Co by podle vás měla kvalitní moderní škola sledovat při vzdělávání na prvním místě?

Moderní škola neznamená jen moderní vybavení technikou a pomůckami, ale především metody práce, příjemnou atmosféru a bezpečné prostředí. Výuka v moderní škole musí být zaměřena na komplexnost, praktičnost a funkční celek. Kvalitní moderní škola sleduje vždy několik výchovně-vzdělávacích rovin a snaží se o jejich propojení. Žák musí mít určité množství informací, ale měl by je umět

Nová školní chodba

foto Petra Hajská

také prezentovat, řídit se jimi a používat je v praxi. Pokud bychom upřednostňovali pouze určitou složku, například vědomosti před praktickou, celek nebude fungovat.

Hodně se v posledních letech mluví o inkluzi. V násilné ideologické podobě se stala spíše strašákem ve školách. Hlavně se ale obracela proti samotným dětem, kterým měla pomáhat. Kdy je podle vás inkluze namístě a kdy naopak škodí?

Inkluze je v podstatě myšlenka dobrá, ale musela by být dotažena do nejmenších podrobností. Nebývá problém, pokud jsou žáci například tělesně či zrakově postižení, ale jinak sociálně zralí. I v minulých letech navštěvovaly běžné základní školy děti s nejrůznějším znevýhodněním. Učitel je zvládal ve třídě i s více než 30 žáky sám, praxe asistentů nebyla. Ale děti byly už v rodinách vychovávány k tomu, že se musí učit, aby se i vzhledem ke svému omezení mohly v dalším životě plnohodnotně uplatnit.

Problém inkluze však nastává tehdy, pokud se do běžné třídy zařadí dítě s mentálním nebo psychickým postižením, popřípadě dítě s více hendikepy najednou. Dovolím si tvrdit, že v těchto případech ani základní škola s asistentem není schopna dítěti nabídnout takovou péči a pomoc jako při zařazení ve třídách praktických či speciálních.

Naše školy se obecně snaží vytvořit lepší podmínky pro žáky s různými hendikepy. Děláme dost i pro ty nadprůměrně talentované? Ti to totiž také nemývají jednoduché.

Ano, jednoduché to nemají. Většinou to bývá tak, že tyto děti vynikají inteligencí, ale mívají k tomu nějaký jiný hendikep. I bez jeho medicínského dia-

gnózy mají tyto děti specifické potřeby. V důsledku jejich nerespektování se vyskytují negativní projevy chování – odmítání, vykríkávání, nerespektování obecně platných pravidel, neplnění domácích úkolů apod. Tyto děti mívají například problémy s grafomotorikou, často neumějí prohrávat apod. Poznat mimořádně nadané dítě v případě, že je netíží žádné omezení, není snadné. Talentované děti se nesmějí rozvíjet násilně. Vždy je zapotřebí zvolit rozšiřující zábavnou formu typu hlavolamů, kvízů, projektového vyučování apod. Pedagog musí k takovému dítěti zvolit individuální empatický přístup. Protože však v kolektivu současných tříd je toto mimořádně náročné, vždy konzultujeme tuto situaci s rodičem a jsme schopni doporučit vhodné mimoškolní aktivity.

Ptal jsem se, čím se vyznačuje kvalitní učitel. Čím byste chtěl, aby se vyznačovala líbeznická škola?

Líbeznická škola má již nyní velmi dobré jméno. Skutečně je to pojem. Známe velmi mnoho učitelů nejen z našeho regionu, ale i v celorepublikovém měřítku a opravdu tomu tak je. Chci, aby naše škola v Líbeznicih byla skutečně moderní, respektovaná, otevřená, bezpečná. V estetickém prostředí. Aby vynikala kvalitou výchovně-vzdělávacího procesu a panovaly v ní profesionální a lidské vztahy. Rád bych, aby se děti, pedagogové a všichni ostatní zaměstnanci do školy těšili. A aby nám rodiče své děti nejen s důvěrou svěřovali, ale aby s námi i s respektem, ohleduplností a ve slušnosti spolupracovali. Věřím tomu, že společně to zvládneme.

Navrhuji, abychom se tu v červnu zase všichni sešli a řekli si, zda se nám to podařilo. Přejí nám všem úspěšný školní rok 2019/2020.

-na-

MODERNIZACE ŠKOLY VSTUPUJE DO DRUHÉ ČÁSTI

„Tak jsme ten školní rok skutečně zahájili,“ oddechla si zástupkyně ředitelky Kateřina Lindová. „I žáci druhého stupně včetně tříd skupinové integrace a přípravné třídy usedli v pondělí do svých lavic a to je to nejdůležitější“, dodává s lehkým úsměvem na rtech.

Poslední prázdninový týden neprobíhal v líbeznické škole tak, jak byli zaměstnanci školy zvyklí. Zatímco učitelé prvního stupně si připravovali své nové třídy v Neorondelu, učitelé stupně druhého se změnili v nosiče, uklízeče i montéry. Společnou rukou připravovali sedm tříd v předposledním patře hlavní školní budovy včetně třídy v tzv. krčku pro zahájení výuky. Nebyla to práce vůbec jednoduchá. „Chtěla bych všem učitelům, asistentům pedagogů, administrativním pracovníkům, zahradníkům, školníkům a především paním uklízečkám, které mají na starosti běžný úklid, moc poděkovat za jejich nasazení při přípravě tříd na výuku. A nejen to. Moc si vážím toho, že zvládli neustálé změny v harmonogramu stavebních prací a pomáhali při nekonečném přenášení nábytku i neustálém utírání všudypřítomného prachu,“ hodnotí práce posledních čtrnáct dní Kateřina Lindová.

KAŽDODENNÍ PROBLÉMY A POTÍŽE

Radši vyhořet než malovat! Raději malovat než rekonstruovat! A což teprve stěhovat! Tři roky připravovaný projekt vybudování šesti odborných učeben včetně rekonstrukce elektroinstalace do dnešní doby neuvěřitelně nabobtnal. „Letošní zima i jaro ukázaly, že hliníkové rozvody elektro jsou skutečně daleko za hranicí životnosti. Poté co stavební firma odhalila první trasy rozvodů, jejich údiv nad tím, že škola doposud funguje, byl skutečně nelicenci. A to byl teprve začátek prací,“ vzpomíná Kateřina Lindová. „To samé se týkalo starých ‚stoupaček‘, sociálních zařízení i umyvadel ve všech třídách. Tady jsme neřešili, jestli musíme rekonstruovat skutečně všechno, ale jestli to lze stihnout během letních prázdnin,“ doplňuje místostarosta obce Michal Doubrava. Pečlivě připravený harmonogram prací se začal hroutit prakticky od prvního červencového dne. S každým bouchnutím do zdi, stropu či podlahy se objevovaly věci k řešení, které byly doposud ukryty pod omítkou či linoleem. Začal boj s neúprosně běžícím časem.

Ačkoli stavební dělníci vstoupili do školy zadním vchodem už v pátek 28. června (zatímco vchodem

Proměna jedné z kmenových tříd

foto -lč-

hlavním odcházely děti s vysvědčením), dvouměsíční prázdniny jsou strašně krátká doba. Navíc se ukázalo, že elektrické rozvody „zušky“ jsou v ještě horším stavu než v hlavní budově. Nebyl čas na dlouhé rozhodování, zvláště když stavba byla ochotna rozšířit stavební práce i na třídy ZUŠ. Rozkaz zněl jasně – jdeme do toho! A když už, tak už, takže během prací stavba postavila dvě příčky a z velké učebny vznikly dvě menší.

Pravidelné pondělní kontrolní dny na stavbě se proměnily v porady generálního štábu armády před velkým vojenským cvičením. Stavební výkresy jednotlivých školních pater se plnily poznámkami podobně jako vojenské mapy barevnými špendlíky. Největším oríškem k rozlousknutí bylo určit třídy, které se stihnou zrekonstruovat během prázdnin. A také zajistit striktní oddělení dětí od stavby. Plán byl rozdělit školu vertikálně a začít opravovat pravé křídlo včetně přestavby kuchyně s jídelnou na sborovnu a pracovny pro vedení školy. Ale jak všichni vědí, plány jsou tu od toho, aby se měnily. A to tak, že úplně. Není čas ani prostor zacházet do podrobností, důležité je, že se nikdo nepopral.

„Poslední srpnový týden už bylo jasné, že v týdnu od 2. září bude probíhat náhradní výuka mimo prostory budovy. Děti rozhodně o výuku nepřišly, pouze jsme celoroční aktivity mimo školu přesunuli na začátek září. Tím jsme dali prostor stavbě k doladění lehkých nedostatků a profesionálům

k důkladnému úklidu. A pochopitelně i všichni kolegové učitelé a další zaměstnanci školy získali trochu času navíc připravit třídy pro vyučování včetně šaten a propojovací chodby do jídelny Neorondelu,“ vzpomíná už s ulehčením Kateřina Lindová. Bohužel ne nadlouho. V pondělí 16. září začne další fáze přestavby.

VELKÝ DÍK VŠEM ZAMĚSTNANCŮM ŠKOLY

A co dodat na závěr první etapy? Hlavně poděkovat všem zúčastněným této logisticky náročné akce, ale také dětem a především jejich rodičům za trpělivost, pochopení pro „malá“ omezení v hlavní školní budově. Odměnou pak bude i pro ně venkovní výtah, pro děti nové odborné učebny fyziky, chemie, jazyků, IT technologií včetně cvičné kuchyně a praktické dílny. Proměnou projde každá třída ve škole – nové podhledy a osvětlení, moderní umyvadla včetně obkladů a hlavně každá třída bude vybavena multifunkční tabulí s interaktivním projektorem a soustavou reproduktorů špičkové kvality. A nesmím zapomenout ani na sociální zařízení – radost posedět.

-lč-

ARCHA SE V ŘÍJNU OTEVŘE PRO SPOLKY A DALŠÍ AKCE

Komunitní centrum Archa, které poslední školní rok a ještě během září sloužilo jako dočasná třída pro potřeby Základní školy Líbeznice, se od 1. října 2019 opět otevírá místním spolkům a zájemcům o prostory za účelem konání kulturních či pohybových akcí.

Zájemci o pronájem prostorů Komunitního centra Archa v ulici Martinova 142, v budově knihovny a lékárny, mohou využít volných kapacit na aktivity vhodné vzhledem k velikosti a zázemí centra. Jde o pořádání soudských setkání, besed, přednášek, malých koncertů, pohybových aktivit a akcí podobného charakteru.

Kontaktní osobou pro zájemce je Eva Lukáčiková, tel.: 728 599 757, e-mail: lukacikova.eva@seznam.cz

Ceny za pronájem prostor jsou následující:

Neziskové organizace a spolky	10 Kč / hod.
Rodinné a privátní akce, komerční využití	100 Kč / hod.
Vzdělávací akce a kurzy	
- do 10 osob	10 Kč / osoba / hod.
- nad 10 osob	100 Kč / hod.

ceník je rovněž uveřejněn na webových stránkách obce v sekci Komunitní centrum Archa.

LÍBEZNICKÉ POSVÍCENÍ 2019

Líbeznické posvícení je každoroční příležitostí k sousedskému setkání a popovídání. Současně je potvrzením silné obecní tradice, o čemž svědčí letošní již 16. ročník, který proběhl první zářijovou sobotu na obvyklém místě v parku Na Chrupavce.

Úspěch každé akce pod širým nebem je vždy ovlivněn počasím. Letošní posvícení nám přineslo počasí odlišné od posledních ročníků. Nejprve déšť, který ale netrval dlouho, poté nižší teploty oproti posledním létům. Pro program posvícení to však bylo počasí příznivé, o čemž svědčí více než dva tisíce návštěvníků.

POSVÍCENSKÝ PROGRAM BYL PESTRÝ

Posvícení opět nabídlo dobře namixovaný koktejl atraktivního hudebního programu, atrakcí pro děti a dobrého jídla a pití. Každý návštěvník si přišel na své. Skupina RockOval naservírovala divákům klasické rockové pecky. Na vlastní oči jsme se přesvědčili o skvělém muzikantství Radoslava Bangy alias Gipsy.cz, který rozehrál a roztančil publikum originální kombinací romské hudby a moderních

Obecenstvo při sledování programu posvícení

foto -js-

stylů. Leona Machálková ukázala, proč patří ke stálým českým pop music. Nebylo by to Líbeznické posvícení, kdyby chyběla rapperka SharkaSS. Její práce s líbeznickým publikem je již legendární. Večer nás pak rozezpívala skupina Kabát Revival, při jejichž vystoupení to chvílkami dokonce vypadalo, že k nám zavítal sám Pepa Vojteck, a v Líbeznicích

dobře známá skupina Klasickéj postup, která nám pravidelně hraje při plesech a zábavách. Škoda, že to vše tak rychle uteklo!

Nezbývá než poděkovat všem, kdo se svojí prací podíleli na zajištění letošního ročníku, a těšit se na ročník další.

Jan Havlíček

JAK CHUTNÁ VÍNO V LÍBEZNICÍCH

Milovníci vína se v sobotu 14. září na Mírovém náměstí sešli na v pořadí již druhém ročníku Líbeznického vinného koštu. Letos se akce neobešla bez dramatu, kdy tři týdny před konáním koštu hlavní organizátor odřekl a hrozilo, že se ochutnávání konat nebude. Naštěstí díky úsilí Martina Kupky a Rady obce se podařilo setkání nad sklenkou vína zachránit.

Návštěvníci po zakoupení vinné sklenice, která sloužila jako originální vstupenka, mohli ochutnat hned od šesti vinařských domů výhradně z domácí provenience. A tak jsme mohli vychutnávat svěžest, eleganci a příjemnou kyselinku veltlínského zeleného, květinové tóny a pikantnost ryzlinku vlašského či milovníci sladších vín vůni růží a chutí vanilky v odrůdě pálava. Objevovatelé nových kombinací mohli vychutnat Grisvel – od vinařství Skalák, jak název napovídá, jde o kombinaci pinot gris a veltlínského zeleného, vyvážením těchto odrůd vzniklo tělnaté plné víno netypické pro samotný veltlín. Vrcholem pro autora byla ochutnávka klaretu, bílého vína vzniklého lisováním celých bobulí odrůdy rulandské modré, který s tóny ananasu a tropického ovoce svou podmanivou chutí vybízeli k dalšímu a dalšímu ochutnávání.

ORIGINÁLNÍ VSTUPENKOU BYLO ZAKOUPENÍ SKLENICE

Na vinném koštu byla i řada výborných červených vín, ale autor se „zasekl“ u bílého. Takže o červených někdy jindy. K vínu se hodí dobré jídlo, k ochutnání byly sýry a uzeniny z Itálie a příjemnou atmosféru prozvučil jazz a později cimbállovka. Tak chutná víno v Líbeznicích. Už aby byl další ročník.

-ph-

 OBEČNÍ POLICIE

POŽÁR NÁKLADNÍHO AUTOMOBILU

Dne 29. 8. 2019 bylo v dopoledních hodinách přijato hlídkou obecní policie oznámení o požáru nákladního automobilu prostřednictvím informačního kanálu HZS FirePort, a to na silnici č. 1/9 u semaforu před stavbou kruhového objezdu. Hlídka obecní policie se na místo dostavila do tří minut od obdržení oznámení. Na místě bylo zjištěno, že došlo k zahoření vozidla v motorové části. Ručním hasicím přístrojem hlídka OP provedla dohašení vozidla. Vzhledem k rychlému uhašení požáru nedošlo k zahoření dalších částí nákladního vozidla a k větší škodě na majetku nebo zdraví. Na místě dále provedli protipožární opatření profesionální hasiči z Neratovic.

R. Sedlák

Hořící nákladní automobil

foto archiv OP

ODCHYT HADA

Dne 15. 8. 2019 volala v dopoledních hodinách strážník obecní policie vystrašená obyvatelka domu z Baště, která oznámila, že má v domě hada, asi zmiji, a žádala strážníky o pomoc. Na místo se dostavila hlídka OP, která po krátkém hledání plazu v technické místnosti domu odchytila za pomoci manipulačních kleští. Hád byl následně identifikován jako užovka podpalmatá, která je v ČR zvláště chráněná jako užívaný druh a bývá často zaměňována za zmiji obecnou. Užovka byla nezraněná vypuštěna strážníky do volné přírody.

R. Sedlák

Užovka podpalmatá

foto archiv OP

PREVENTIVNÍ PŘEDNÁŠKA PRO ŠKOLÁKY

V pátek 6. 9. 2019 uspořádala obecní policie ve sportovní hale Na Chrupavce preventivní přednášku pro žáky 2. stupně základní školy Líbeznice.

Přednáška byla uspořádána ve spolupráci s krajským koordinátorem BESIP, tiskovou mluvčí PČR a dopravní policistkou DI PČR Praha-východ.

Dětem byly připomenuty zásady bezpečného chování v dopravě, povinná výbava jízdního kola a základní dopravní značky. Ve videoukázkách byly dětem názorně předvedeny následky dopravních nehod při neuzítí bezpečnostního pásu nebo cyklistické helmy.

BEZPEČNOST NA 1. MÍSTĚ

Tisková mluvčí PČR děti poučila o bezpečném chování na internetu a vysvětlila pojmy „kyberšikana“ a „šikana“ v souvislosti s testní odpovědností.

R. Sedlák

HLEDÁME POMOCNÍKA!!!

K zajištění bezpečného přechodu dětí a školní mládeže přes pozemní komunikaci v blízkosti školního zařízení hledáme aktivního důchodce nebo studenta, který ve dnech školního vyučování v době od 7.00 do 8.00 hod. bude zastavovat vozidla na přechodech pro chodce v blízkosti ZŠ Líbeznice.

Zájemci o výše uvedenou pracovní nabídku kontaktujte telefonicky Obecní policii Líbeznice na čísle 724 112 124.

Rudolf Sedlák

NÁLEZ MUNICE

Dne 23. 8. 2019 přijala hlídka OP Líbeznice oznámení o nálezu podezřelého předmětu v lesním porostu u cesty na Beckov. Hlídka OP lokalizovala místo nálezů. Vzhledem k tomu, že předmět připomínal dělostřelecký granát, zajistila hlídka OP místo proti vstupu nepovolaných osob a prostřednictvím operačního důstojníka PČR byla na místo přivolána pyrotechnická služba PČR, kterou bylo zjištěno, že se jedná o dělostřeleckou střelu bez náplně. Nález munice pyrotechnik zajistil a následně přepravil k odborné likvidaci.

Co dělat, když naleznete nevybuchlou municí:

Pokud kdekoli, na procházce v přírodě, při úklidu v objektech či při výkopových pracích, naleznete podezřelý předmět, u kterých budete mít pode-

zření, že by se mohlo jednat o municí či její součásti, dodržujte následující pokyny:

- ! Přerušete veškeré práce!
- ! S předmětem v žádném případě nemanipulujte a vůbec se ho nedotýkejte!
- ! Okamžitě přivolejte policii!
- ! Podle možností a okolností do příjezdu policie zajistěte, aby se k předmětu nepřiblížila jiná osoba!

Za žádných okolností se neobávejte nález munice oznámit. Číníte tak v dobré víře ve snaze zabránit škodám na životech, zdraví a majetku osob. I kdyby přivolaný pyrotechnik na místě konstatoval, že se o municí nejedná, nebude vám nic vyčítat ani nemusíte výjezd PČR hradit. Je lepší, když policie věc prozkoumá preventivně, než aby došlo k výbuchu.

R. Sedlák

Dělostřelecký granát

foto archiv OP

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

V LÍBEZNICÍCH SE JIŽ PO ŠESTÉ KOLOBĚHALO

Když jsem před šesti lety poprvé slyšel slovo koloběh, napadlo mě, že je dobrý nápad uspořádat závod na koloběžkách. Chyba lávky. Koloběh, alespoň v líbeznickém pojetí, je jízda na kole a běh a ještě ke všemu ve dvojicích. Jeden jede na kole, druhý běží a na trase dlouhé 10 km se musí alespoň jednou vystřídat. Jsem od přírody chronický nebežec, tak mě tento závod zatím mýjel, ale když se ozval Honza Havlíček, jestli nepostavíme tým, šli jsme poprvé do boje. Taktika byla jasná, Honza poběží, já pojedu na kole a jednou se vystřídáme.

Závod se konal v sobotu 31. srpna jako ideální zakončení letních prázdnin a start i cíl byly v Areálu zdraví. Již při příchodu nás vítala povzbuzující hudba a moderátorské vstupy Martina Kupky. Sešla se pestrá skladba účastníků, pořadatelé hlásili rekordní účast. Závodit se mohlo v několika kategoriích – muži, ženy, smíšené kategorie muž a žena a rodič a dítě. Nejpočetnější kategorie byla smíšená, přihlásilo se 16 dvojic, na druhém místě to byla kategorie rodič a dítě s 13 dvojicemi. Je fajn, že všech sportovních akcí se v Líbezních účastní rodiče s dětmi a vedou tak své potomky k pohybu.

Předstartovní horečka vyvrcholila startem první dvojice přesně v plánovaných 10.00 hod. Trasa vedla Líbeznicemi přes náměstí a kolem Divadla kouzel, zadem ulicí U Studánky na beckovskou alej, dolů do Bořanovic a do místního krásného lesa ke křížku a potom zpět Bořanovicemi a Pakomerickou ulicí do Líbezní.

Naše taktika vzala hned po prvním kilometru za své, tempo bylo mnohem ostřejší, než jsme očekávali, a bylo tak nutné střídat prakticky každý kilometr, aby se běžci měli čas vydechnout. Zvláště první část závodu je poměrně náročná, protože se běží do kopce. Hned na začátku nás předběhlo několik dvojic složených z borců, kterým šlo o bednu, a my tak postupně a s rozvahou ukrajovali metry a kilometry. Musím přiznat, že to byl závod krásný i náročný zároveň, ke konci už alespoň nám, netrénovaným, síly docházely. Do cíle jsme dorazili na krásném šestém, nutno přiznat že v naší kategorii posledním místě, ale spokojení s předvedeným výkonem a hlavně s tím, že jsme se vůbec zúčastnili.

Postřehy z koloběhu

foto archiv Líbeznického koloběhu

Letošního ročníku Líbeznického koloběhu se zúčastnilo celkem 37 dvojic a závod byl ozdoben rekordním časem všech ročníků, když dvojice složená z Víta Joachymstála a Jana Krejčíka z obce Kly dokázala trasu kolozaběhnout za 0:36:57. Uznání však zaslouží všechny výkony, hlavně pak ty dětské a rodičovské, kdy pro rodiče byla opravdu složitá jízda na dětském kole. A závodu se nakonec zúčastnila i jedna dvojice s koloběžkou. Poděkování za skvělou organizaci závodu patří celému týmu kolem

Moniky Šponerové, který v Líbezních organizuje hned několik sportovních akcí. Všichni příznivci běhu jsou organizačním týmem srdečně zváni na poslední líbeznický závod tohoto roku, Vánoční večerní běh, který se uskuteční 6. prosince 2019. A hned o den později, tedy 7. prosince, se mohou rodiče s dětmi vydat na Andělskou cestu. Kolu, běhu a sportu zdar!

František Grunt

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

MÉLÍBEHRANÍ ANEBO OHLÉDNUTÍ ZA HUDEBNÍM LÉTEM

Po zkušenostech z minulého roku s pořádáním jednoho velkého koncertu „známé“ skupiny jsme se letos rozhodli, za přispění obce Líbeznice, dát prostor několika menším domácím i přespolním kapelám.

Vsadili jsme na všední dny a naplánovali pět koncertních čtvrtků, rozložených v době prázdnin. Bohužel se nám podařilo zrealizovat „pouze“ tři a jeden malý, dodatečný, který se uskutečnil 13. září a jímž bylo MÉLÍBEHRANÍ završeno.

Letní čtvrtky otevřela 8. srpna v 19.00 hodin místní kapela AKORDMAN, kde zakládajícími členy kapely jsou manželé Kovářovi z Líbeznice a Libor Smetana z Baště. Toto hudební těleso se oproti minulému roku rozrostlo o zpívajícího kytaristu a bicí. Pozitivní reakce návštěvníků koncertu na stoupající úroveň muziky musíme s radostí potvrdit i my.

Další kapelou bylo námi oblíbené humorné duo ŠAVLOZUBÝ PONOŽKY, jejichž repertoár autor-ských písní pobaví nejen dospělé, ale také dětské publikum. Na scéně letního MÉLÍBEHRANÍ jste je mohli vidět 22. srpna.

TRADIČNÍ I NOVÉ AKCE

Pro zpestření žánrů jsme přivítali 29. srpna rockovou kapelu RockOval, která oživila do této chvíle převážně folkové podání kapel předchozích. Rock-Oval jste mohli slyšet hned vzápětí 7. září na Líbeznickém posvícení, kde to rozjeli ve stejném duchu jako o týden dříve na MÉLÍBEHRANÍ.

Posledním a v zásadě neplánovaným koncertem byla one man show Ivo Sedláře, která se uskutečnila mimořádně v pátek, a to na úžasné datum 13. září.

Kapela RockOval

foto archiv kapely RockOval

Z vaší návštěvnosti a reakcí, které jsme měli tu možnost vyslechnout, usuzujeme, že jsme vsadili na správnou kartu (a to ne žlutou), a rádi bychom v tomto duchu pokračovali i v příštím roce. Již teď máme dotaz od dalších tří kapel, které by rády účinkovaly na příštím ročníku MÉLÍBEHRANÍ. Pokud by se nám podařilo v příštím roce zorganizovat tyto koncerty, tak bychom si mohli užívat muziky vždy ve čtvrtek jednou za čtrnáct dní po celé prázdninové měsíce.

Koncerty byly v letošním roce plánovány od sedmi hodin, tak aby nepřetáhly hodinu desátou, což bychom rádi dodrželi i v příštím roce.

Pokud se vám MÉLÍBEHRANÍ líbilo, budeme rádi, když se s námi o to podělíte, abychom věděli, jak příští léto pokračovat. Samozřejmě jsme otevření i reakcím opačného charakteru.

V současné době se budeme věnovat, mimo běžného provozu, akcím, jako jsou objednané soukromé oslavy, Líbeznický Skřítek a plánujeme již tradičního Mikuláše 5. prosince. Na základě vašich dotazů zvažujeme i uspořádání prosincové zabijačky.

Přejeme vám, abyste si užili krásné babí léto a vždy se k nám rádi vraceli.

KAVÁRNA MěLíbeKafe

36. VEJŠLAP POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA

Zveme vás tímto na 36. Vejšlap povodím Mratínského potoka, který se koná v sobotu 12. 10. 2019.

Trasy pro pěší v orientační délce 7 km (Líbeznice – Pakoměřice – Bořanovice – Líbeznice) a pro cyklisty v délce 50 km (Líbeznice – Záryby – Brandýs n. L. – St. Boleslav – Káraný – Hlavenec – Kostelec nad Labem – Líbeznice) vedou po kombinovaných komunikacích a umožňují tak poznat nevšední okolí.

Start je v sobotu 12. 10. 2019 od 9.00 hod. do 9.30 hod. v restauraci Žlutá karta u fotbalového hřiště v Líbezních.

Další informace naleznete na www.pochod.unas.cz.

ATLETICKÝ SVÁTEK – EKAG V BRNĚ

Čtyři tajemná písmenka. Co mohou znamenat? Někoho při jejich vyslovení může napadnout spojitost se srdcem. V tomto případě se však nejedná o vyšetření srdeční činnosti (EKG). Ale jistou spojitost zde přece jen najdeme. Jsme si jisti, že při EKAGu se všem zúčastněným srdce určitě rozbušilo. Rozbušilo by se i vám. Představte si, že jste jedenáctiletý až patnáctiletý atlet a stojíte na stadionu společně s dalšími 2 144 dětmi ze 17 zemí Evropy.

EKAG = EUROPEAN KIDS ATHLETICS GAMES, anglická zkratka pro dětské evropské atletické hry. Letos v září proběhl v Brně již 14. ročník. V atletických kruzích začínají být tyto závody opravdickým pojmem, jsou to malé olympijské hry.

LÍBEZNICE V EVROPĚ

Stejně jako dospělí závodníci se malí atleti sjedou do své olympijské vesničky, účastní se zahajovacího ceremoniálu a po vztyčení vlajky a zažehnutí ohně bojují o svá osobní maxima v několika atletických disciplínách. Pro děti z našeho oddílu byly tyto závody jedním z vrcholů sezony, a tak bylo jasné, že si toto klání nenechají ujít vybraní atleti ani jejich rodiče. Na závody se vydalo 13 mladých atletů s trenérskou a rodičovskou podporou. Závodí se ve všech možných atletických disciplínách, které si musíte předem zvolit.

Konkurence byla obrovská, a proto získal jeden z našich atletů bronzovou medaili ve skoku do dálky a finálové postupy našich atletů v běhu na 60 m, skoku do dálky i do výšky, hodu oštěpem, hodu kriketovým míčkem nebo běhu na 800 m byly velikánskou odměnou jak pro závodníky, tak pro rodiče i trenéry. Také výborná štafeta dívek je velkým příslibem do budoucna.

Nesmírně nás těší, že teď o Líbeznících vědí nejen v Jablonci, ale i v Brně a jiných evropských městech. Za skvělou reprezentaci děkujeme všem atletickým nadějím z líbeznického oddílu atletiky.

Zuzko, Karuško, Sophie, Emčo, Báro, Magdo, Andy, Kiki, Klárko, Adélko, Michale, Matěji a Adame, jen tak dál!

Atletika Líbeznice

Větší účast týmu na oválu v Brně

foto archiv Atletika Líbeznice

Adélka a její 3. místo

foto archiv Atletika Líbeznice

LÍBEZNICE, HVAR, JELSA – JAK SE TO RÝMUJE?

Pokud vás to zajímá, přečtěte si tento článek.

Mnoho občanů Líbeznice a okolí jezdí společně na dovolenou na ostrov Hvar do městečka Jelsa. Možná patříte k těm, pro které taková rekreační destinace znamená odpočinek. Ráno si pospat, přes den se povalovat na pláži, koupat se, ochutnávat místní speciality, užívat si neskutečně blankytné moře a jiné radosti.

Tento zájezd je ale zaměřen na aktivity a sport. Jeho účastníci touží po endorfinech kvůli nim vstávají před rozbřeskem a jdou běhat společně s Evou a Martinem v září ranních červánků nebo jedou na kole do kopců s Mílou a Romanem, odkud se kochají východem slunce. Pokud se vrátí včas, připojí se k větším spáčům a nastoupí na cvičení jógy v 7.15. Pod vedením cvičitelky Markéty protahují tělo tak, aby se setkali v pozici psa hlavou dolů, z pozice mrtvolky je pak probere vonný olej, aby je

Monika mohla prohnat v rychlém tempu. Až potom máte nárok na snídani. Kdo ještě zatouží po dalších sportovních aktivitách, má spoustu možností.

Je možné zajet na kole do malebného města Stari Grad, vyšplhat na vyhlídku u křiže, cestou zpět ochutnávat fíky. Není problém vyrazit kamkoli po špatně značených cyklostezkách a zabloudit v divočině odlehklých zákoutí ostrova. Jeden den je věnován výletu na nejvyšší horu Hvaru, 628 metrů vysokého Sv. Nikolu. Odměnou za tento výstup jsou úžasné výhledy a občerstvení v hospůdce pod vrcholem.

Po každém sportovním výkonu se doporučuje koupání a plavání v moři, pouze po podvečerní zumbě s Monikou všichni použijí sprchu, vystrojí se do gala a vyrážejí na opulentní večeři. Večerní vycházka do Jelsy je silně doporučena, ve středu ji lze nahradit návštěvou pevnosti a města Hvar.

Pokud se vyskytne den, že je po snídani vyhlášen volný program, znamená to, že někteří mohou individuálně pokračovat v produkci endorfinů, ostatní se věnují plavání, šnorchlování, jízdě na člunu nebo paddleboardu a podobně.

Jste unaveni už jen textem, co jste si teď četli? Neklesejte na mysli, protože všichni účastníci vyvázli plní energie, těší se na další rok a další NEJ TYDEN. A co vy? Začnete také trénovat? Líbeznický koloběh je k tomu dobrou příležitostí.

Marie Koubková

Pokořený vrchol Sv. Nikoly

foto I. Slavičková

 Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OPIS Z OBECNÍ KRONIKY

XVIII.

Různé úvahy a připomínky k dějinám obce i země

Líbeznice patřily Pražanům od r. 1421 přes sto let, ale o tom se moc neví. Snad bylo něco zapsáno ve starých deskách zemských čili v knihách a listinách. Ty však bohužel shořely při strašném požáru Malé Strany a Hradčan dne 2. června 1541, kdy vyhořely domy kněžstva, dvůr purkrabský, klášter sv. Jiří, ba i chrám sv. Víta. Zdrucující neštěstí, jež způsobil oheň, bylo počátkem útrap i utrpení Prahy a s ní vsí vlasti. Po šesti letech se čeští stavové vzbouřili proti králi, jež

zvolili před 20 roky, avšak v tomto odboji se pak nestatečně a neschopně zachovali. Král Ferdinand I. přemohl vzpuru a krutě potrestal nejen stavy, nýbrž i města. Pražané museli vydati zbraně, vojenské zásoby, odevzdati králi své statky a uvolit se ku pokutám. Při tomto hlubokém pokoření a ochuzení, jež se událo 8. července 1547 ve Vladislavském sále, připadly i Líbeznice králi. Ten je po roce prodal za 1 200 kop českých grošů panu Duchkovi, rytíři ze Semechova.

Kolem roku 1600 byl v Praze čilý a veselý život. Například na Malostranském náměstí byly řady krámců a bud kupeckých s masem, chlebem, pod loubím vyložily své zboží koláčnice, ovocnářky, před kostelem sv. Mikuláše byly na prodej voňavky, knihy.

Na rynku stál obvyklý pranýř, tj. sloup, ke kterému bývali přivazováni provinilci. U vchodu do chrámu byla trdlice (mučidlo, kláda) pro ty, kteří hromují, lají. Na rynku nechyběla ani šibenice. Ulice byly většinou nedlážděné, blátivé, před domy bývalo dříví, jinde zase kůly na spouštění sudů do sklepa. Ve tmavých ulicích se někdy v noci rozlehla hudba, jindy však

střelba, rvačky, křik. Ke chvále našich předků dlužno však poznamenati, že už ve středověku města zřizovala špitály a mnozí zámožní křesťané umírající pamatovali odkazy na strádající.

I lázně byly v Praze a jejich majitelé – lazebníci – sestoupili se v bratrstvo čili cech už ve XIV. století.

V lázních mimo lazebníka posluhoval hostům také barbiři (bradýři, holiči). Tito barbiři lázeňští bývali i ranhojiči, pouštěli žilou, sázeli pijavky, hojili vyrážky, trhali zuby. Lázeňské domy však prosluly i nechvalně, neboť v nich bývalo hlučno, ryčno a nemravno. Tyto lázně zanikly v XVII. století, ale bradýřské ranhojičství potrvávalo až do poloviny minulého století, kdy ustoupilo lékařům. Zařikávání vyrážek a nádorů se udrželo déle.

K mojí babě Johaně Zadákové na Březových Horách ještě r. 1900 přicházeli lidé, aby jim za 4 krejcarey zaříkala bolest:

Nerost znamenají jako neroste skála, kamení od Syna Božího narození...
(Zapsal kronikář B. Zadák)

AD

 LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

12. 9. 1921 narozen polský spisovatel a filozof Stanislaw Lem – *Solaris, Astronauti, Marfan*

13. 9. 1916 narozen britský romanopisec, povídkář a scenárista Roald Dahl – *Karlík a továrna na čokoládu, Obr Dobr, Matylda, Milostné rošády*

19. 9. 1911 narozen anglický spisovatel, básník, esejista a dramatik, nositel Nobelovy ceny za literaturu William Golding – *Pán much, Věž, Dedicové, Rituály přechodu*

21. 9. 1866 narozen anglický spisovatel Herbert George Wells – *Válka světů, Ostrov doktora Moreaua, První lidé na Měsíci, Stroj času*

24. 9. 1896 narozen americký spisovatel Francis Scott Fitzgerald – *Něžná je noc, Velký Gatsby, Diamant velký jako Ritz, Bláznivá neděle*

 POZVÁNKA

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Obecní úřad Líbeznice oznamuje, že vítání nových občánků do naší obce proběhne v sobotu dne **30. 11. 2019** v základní škole Líbeznice (Rondel).

Pozvánky budou rodičům s konkrétním časem konání rozesílány během první poloviny listopadu

Matrikářky OÚ Líbeznice

ANGLIČTINA NĚMČINA

- kurzy pro děti i dospělé
- individuální výuka
- doučování

Tel.: 724 755 149
www.zivaanglictina.cz

Příprava na akreditované zkoušky Cambridge English

JEDU EDU!

Nabízí volná místa
v kroužcích pro děti od 4 - 6 let

PROGRAMUJEME S CUBETTEM

Během kroužku děti prožijí s Cubette různá dobrodružství, která je zavedou například do vesmíru či se potopí s ponorkou do hlubin oceánu. Vedle pochopení základu programování pomocí rozpořehování robota Cubetta se tak děti dozvědí ještě mnoho zajímavých informací z výprav, které s ním prožijí.

LEGO DUPLO JEDNODUCHÉ STROJE

Děti chtějí být jako skuteční konstruktéři? Sestavit modely k bádání, zkoumat „Co se stane, když...“, testovat, ale hlavně si chtějí hrát. To je kroužek DUPLO Jednoduché stroje.

rozevř na
www.jeduedu.cz

Od hlavy až k patě. Bez čekání

30 odborností
prémiové lékařské péče

Domluvte si svou návštěvu
na našich klinikách ještě dnes.

Začít můžete na canadian.cz

Health. The greatest wealth.

CANADIAN
MEDICAL

Knihovna Líbeznice

Středa 2. října 2019 od 19 hodin
Líbeznice
Hala Na Chrupavce - Žlutá skautská klubovna

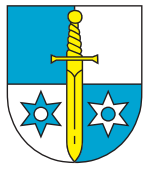
GEOMETRIE SANTINIHO STAVEB
Inspirační zdroje Jana Blažeje Santiniho - Aichela
Přednášející Ladislav Moučka

Zajímavá místa našeho regionu
PANENSKÉ BŘEŽANY

Setkání s Mgr. Hanou Bílkovou - Závorkovou
středa 23. října 2019 od 18:30
Hala Na Chrupavce, žlutá skautská klubovna

Knihovna Líbeznice

**Kalendář akcí
pro rok 2019/2020**

- 5. 10. Diskotéka Na Chrupavce
- 12. 10. Vejšlap povodím mratinského potoka
- 2. 11. Podzimní běh na Duhovce
- 14. 11. Sametová revoluce v Líbeznici
- 15. 11. Oslava 30 let svobody a demokracie
- 23. 11. Zahajovací ples
- 1. 12. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina
- 25. 1. 2020 Líbeznický ples

KALENDÁŘ AKCÍ 2019 ZŠ a ZUŠ

- 16. 10. 1. koncert žáků ZUŠ
- 13. 11. Koncert žáků ZUŠ k výročí "30 let svobody a demokracie"
- 15. 11. Výstava prací žáků výtvarného oboru „30 let svobody a demokracie“
- 4. 12. Mikulášský koncert
- 18. 12. 8. vánoční Líbezněň

Podrobné informace ke všem akcím naleznete na www.zslibeznice.cz/pripravujeme.

**DIABETOLOGICKÁ AMBULANCE
PŘIJÍMÁME NOVÉ PACIENTY**

Poliklinika Čumpelíkova, 1. patro
Čumpelíkova 1764/2, Praha 8
www.diabetologiepraha8.cz

tel. 220 513 417 (st, pá)
266 712 402 (po - čt)